

Missatge del President de la Generalitat amb motiu del Cap d'Any

Barcelona, 30 de desembre de 2012

Benvolgudes i benvolguts compatriotes,

Quan s'acaba un any i en comença un de nou les persones acostumem a fer-nos bons propòsits. Coses que tenim pendents, reptes o objectius ajornats, desitjos no dels tot complerts Els mateixos bons propòsits que ens fem les persones valen també per als països; en el nostre cas, pel nostre país, Catalunya.

Si a cadascú de nosaltres ens preguntessin què és el que més desitgem, molts respondríem: tenir salut, sentir-nos estimats i valorats, sentir-nos útils, i tenir una feina que ens agradi i que estimuli les nostres capacitats. Això mateix ho traslladaríem als nostres familiars i als nostres amics. Què respondríem, en canvi, si la mateixa pregunta ens la fessin sobre el nostre país?

Probablement diríem que desitgem una Catalunya pròspera, capaç de generar riquesa, benestar i feina; una Catalunya capaç de reforçar la

cohesió de la seva societat, procurant evitar ferides que després provoquin malalties més greus; una Catalunya capaç de garantir una igualtat d'oportunitats real per als seus ciutadans, i sobretot capaç d'ocupar-se de les persones més febles i més exposades a les inclemències econòmiques i socials dels temps que vivim.

També desitjaríem, en paraules de Salvador Espriu, del que l'any que ve celebrarem el centenari dels seu naixement, una Catalunya “neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç”, a imatge i semblança d'altres països que el poeta observava “ nord enllà”.

I molts desitjaríem, a més, una Catalunya que pogués exercir la seva plena llibertat i en la que tota la ciutadania pogués decidir lliurement i en pau el nostre futur com a nació.

Es podrà dir que molts d'aquest desitjos i bons propòsits per al nostre país estan lluny de la realitat que vivim i lluny també de l'horitzó dels propers temps. No puc negar, perquè sempre he procurat no amagar la veritat i fer front a les dificultats de cara, que la gravetat del moment és molt gran i preocupant; en alguns aspectes, fins i tot angoixant. Tanmateix, també sé que les dificultats no es vencen amb resignació, sinó amb esperit de superació; que els obstacles no es salven amb falta d'esma, sinó amb empena i determinació; i que els reptes no es superen amb indiferència, sinó amb compromís i també amb passió. Qui

està disposat a lluitar, pot sortir-se'n o no, pot guanyar o pot perdre. Però qui no lluita, ja ha perdut.

Fa un any, us deia que el 2012 seria un any d'exigència i esperança. Segurament hi ha hagut més exigència que esperança. Gairebé tots intuïm que l'Any nou no serà senzill. Encara hi ha moltes incerteses, molts interrogants, molts problemes que s'amunteguen sobre les nostres taules. Però sobretot procurem que l'exigència, la gravetat i la duresa dels temps actuals no malmetin ni enterrin la nostra esperança. I a aquelles persones que l'han perduda per les adversitats que la vida posa en el camí, les hem d'ajudar, entre tots, a recuperar-la.

Fa poques setmanes, amb motiu de les darreres eleccions catalanes, vàrem comprovar que tenim un país compromès i ben viu. Un país divers, plural, conscient del moment, il·lusionat amb el futur. Molts de vosaltres vàreu participar en unes eleccions en les que set de cada deu persones en edat de votar varen anar a les urnes. Mai, des de l'any 1980, hi havia hagut una participació tan alta en unes eleccions al Parlament de Catalunya. És un signe clar de vitalitat i de compromís, i de maduresa democràtica. És una manera de dir que cadascú de nosaltres és una part petita, però molt important, del mosaic del nostre país.

És una manera de dir que volem ser protagonistes del nostre destí, com a poble i com a societat, i que cadascú de nosaltres és una baula d'una cadena que té tot el sentit si hi som tots.

Una majoria de catalanes i de catalans vol construir un país nou. Arrelat a la terra mil·lenària, però mirant cap amunt. El gran sentit d'un país nou és garantir el màxim benestar cívic, espiritual i material del seus ciutadans.

No hi ha projecte nacional sense projecte social i no hi ha projecte social sense projecte nacional. Benestar i justícia al costat de les llibertats nacionals. Aquesta ha estat, és i serà la lluita de tantes i tantes generacions de catalanes i catalans per al futur d'aquest país. Encarem ara pàgines transcendents de la nostra història, i ho fem amb el convenciment que ens portarà a viure en un país millor i que és el nostre deure i la nostra responsabilitat deixar a les futures generacions un país del que es puguin sentir ben orgullosos.

Us desitjo una bona entrada d'Any en companyia dels vostres familiars i amics. Procurem, entre tots, que l'Any nou sigui una mica millor que el que ara acaba. I que els nostres propòsits, tant personals com col·lectius, arribin a bon port.

Visca Catalunya.